

ВСЪКОГАШЪ УДОВОЛСТВИЕ НЕ Е УДОВОЛСТВИЕ.

(Разказъ, отъ Волтера¹⁾ — за дѣца и юноши)

Всѣки день достигаха оплаквания до царя противъ управителя на Медия, именуемъ Ираксъ. Послѣдниятъ бѣ единъ голѣмъ властелинъ, който по природа не бѣ лошъ човѣкъ, но който бѣ разваленъ отъ щеславието и изнежеността. Той рѣдко търпѣше да му говорятъ, и никога — да му противоречатъ. И паунитъ сж по-малко суетни, и желвитъ сж по-малко мързеливи. Той жадуваше само за фалшива слава и за праздни удоволствия. Задигъ¹⁾ се залови да го поправи.

Той му изпрати, отъ страна на царя, единъ майсторъ музикантъ съ дванадесетъ пѣвци и двадесетъ и четири цигулари; единъ домоуправителъ, съ шестъ души готвачи и четирима шамбелани,²⁾ които не трѣбваше да му даватъ мира. Дадена бѣ заповѣдъ отъ царя да се съблюдава безпрѣкословно слѣдния етикетъ³⁾ и ето какъ се свърши всичко.

Първиятъ день, щомъ Ираксъ се събуди при него влѣзе майсторътъ музикантъ,⁴⁾ послѣдванъ отъ пѣвцитъ и цигуларитъ; изпѣха една кантата,⁴⁾ която трая два часа и, отъ три минути на три минути, припѣваха:

„Какви безцѣнни сж заслугитъ му!
Какви голѣми сж милоститъ му.

¹⁾ Волтеръ е бѣлжигъ французки философъ-писателъ отъ осемнадесетото столѣтие. Между много други философски и литературни произведения, той е написалъ и разкази, прѣлестни и крайно духовити по съдържание, които се четатъ и днесъ съ наслада отъ мало и голѣмо. Настоящиятъ разказъ е извлѣчение отъ разказитъ му.

²⁾ Арабски умникъ, достигналъ до везирски чинъ.

³⁾ Прислужници въ царскитъ покои.

⁴⁾ Редъ за посрѣщане и изпращане въ царскитъ домове.

⁵⁾ Малко стихотворение, съчинено да бже изпѣто по нѣкой случай.

Колко е дивно благородството му!

Ахъ! Колко ли господаря нашъ

Е благодаренъ отъ самага себе!“

Слѣдъ испѣването на кантатата, единъ шамбеланъ му държа рѣчь, дълга три четвърти

часъ, въ която го величаше по единъ ясенъ и точенъ начинъ съ всичкитъ добри качества, които му липсуваха.

Като си свърши рѣчьта, отведоха го на